

Hieros Gamos

Kvinder og mænd er ikke ens, hvilket ses mest tydeligt på den fysiske krop hvor kvindens kønsorganer er inden i kroppen, og mandens er udenpå. I samlejet åbner kvinden sig og tager imod manden, som derefter trænger ind i hende. Hvis manden får den idé at han skal gøre sig rede og tage imod kvinden er det enten udtryk for en ubalance eller fordi det sker på et andet plan end det fysiske, fx intuitionsplanet eller det følelsesmæssige plan, hvor manden er feminin og kvinden er maskulin.

Følgende tabel giver en oversigt:

Plan	Kvinden	Manden
Intuitions-	Maskulin – skaber transformation (guddommens nye udtryk)	<i>Feminin/submissiv – skaber det rum der muliggør transformationen</i>
Mentalt-	<i>Feminin/submissiv - skaber rummet som muliggør skabelsen af nye idéer</i>	Maskulin – skaber af nye idéer
Følelses-	Maskulin – igangsætter nye følelses tilstande	<i>Feminin/submissiv – skaber det rum hvor følelserne kan udspille sig</i>
Fysisk-	<i>Feminin/submissiv - skaber rummet som muliggør fysisk fødsel</i>	Maskulin – initiativtager på det fysiske plan

For at ære og virkeliggøre forskellen på alle planer er det nødvendigt med en partner som bevidst har lyst til at lege med. Det er dog først når man møder sin åndsduel at den alkymiske proces indtræffer, hvor parret indgår det hellige ægteskab, hieros gamos.

I den alkymiske proces er hieros gamos tredje fase, hvor de to foregående faser er mindre behagelige. Her er de beskrevet i tidsskriftet IKON nr. 29:

”Mennesket og menneskets udvikling blev i den gnostisk inspirerede alkymi lagt ind over de tre faser i den alkymiske proces. Den første fase nigredo (den sorte) kom til at stå for lutringen af menneskets sind og udrensningen af alle de syndige sider - under indflydelse af ilden, der symboliserer kærlighed, som derfor nok brænder, men ikke fortærer. Fasen er sort, fordi det er smerteligt, og det kan være svært at se målet. Forude ligger noget ukendt, så kun håbet er tilbage.

I Albedo (den hvide fase) er tingene begyndt at ske. Her udskilles sort og hvidt i modsætninger. Det betyder iflg. den gnostisk inspirerede alkymi, at mennesket begynder at kunne se forskel på godt og ondt. Fasen står dermed for oplysning og indsigt.

I rubedo (den røde fase) rejser det nu lutrede og indsigtfulde menneske sig, som en fugl Fønix af asken. Modsætninger er nu overvundet i hierosgamos, som er et alkymistisk udtryk, der betyder brylluppet mellem månen og solen. Foreningen mellem det menneskelige og det guddommelige er altså indtrådt, mener de gnostisk inspirerede alkymister.”

Den sorte fase er hvor mennesket er underlagt egoet, og derfor ikke ser længere end til sin egen næsetip. I den hvide fase er mennesket vågnet op, og har opdaget egoet og mærker dets tilskyndelser og begær og kan vælge at handle på det eller ej. I den røde fase lægges egoet til side som en overfrakke der ikke længere skal bruges og mennesket fremstår lutret og klar til at møde sin åndsduel.

Når en mand og en kvinde indgår i dette himmelske bryllup, er det som at tænde for lyset i et mørkt rum: Hvor end de færdes vil de transformere og opløfte deres omgivelser via den enorme kærlighed de udstråler. De vil have en fælles opgave som de arbejder sammen om. Manden vil på det intuitive plan forholde sig submissivt i hengiven tillid til kvindens skabende evner på det plan. Følelsesmæssigt står han roligt og solidt og giver plads til kvindens hav af følelser. Mentalt og fysisk er rollerne byttet om, hvor det således er manden der er skabende og initiativtager og kvinden der skaber plads og rum.

Johan Tino Frederiksen
www.whitebull.dk